

Ο επίσκοπος Θαυμακού στα “Δημήτρια”

/ [Ενορίες](#)

Αναστάσιμος Όρθρος και Αρχιερατική Θεία Λειτουργία τελέστηκε την Κυριακή, το πρωί, 20 Οκτωβρίου, στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου, Δήμου Αγίου Δημητρίου, της οποίας προέστη ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Θαυμακού κ. Ιάκωβος, πλαισιωμένος από τον Πρωτοσύγκελο της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας Ναούσης και Καμπανίας, Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη π. Αθηναγόρα Μπίρδα, τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη π. Εφραίμ, από την Ιερά Μονή Δοβρά Βέροιας, τους εφημερίους του Ιερού Ναού και με τη συμμετοχή πλήθους πιστών. Έψαλαν πολυμελείς Βυζαντινοί χοροί υπό τη διεύθυνση των Ιεροψαλτών, Πρωτοψάλτου Γεωργίου Καμαριάρη και Λαμπαδαρίου κ. Χαράλαμπου Χωραίτη.

Στο θείο κήρυγμα ο Θεοφιλέστατος αναφερόμενος στην ευαγγελική περικοπή της θεραπείας του δαιμονιζομένου Γερασηνού μεταξύ των άλλων είπε: “Μέσα στο πνευματικό μας αγώνα θα πρέπει να δούμε ότι η μεταλλαγή, η εν Χριστώ αλλοίωση, ο άνθρωπος ο χαριτωμένος, ο άνθρωπος ο οποίος δέχεται τη χάρη του Παναγίου Πνεύματος, το οποίο Πανάγιο Πνεύμα τον οδηγεί εις πάσαν την αλήθεια,

αυτός ο άνθρωπος είναι ο σωφρονισμένος, είναι ο σοφός, είναι εκείνος ο οποίος επιλέγει την αγαθή μερίδα μέσα στη ζωή του και μέσα από τον τρόπο και τη συμπεριφορά του, δεν γίνεται τίποτα άλλο παρά να παρουσιάζεται η ανακαινισμένη κατάσταση την οποία έφερε ο Χριστός.

Εκείνο λοιπόν το οποίο παίρνουμε σαν μήνυμα από την περίπτωση αυτή του θεραπευμένου δαιμονιζομένου είναι, όχι να μείνουμε στην εντύπωση του θαύματος, διότι δεν υπήρχε αμφιβολία ότι ο Κύριος της Ζωής, ο Δημιουργός των πάντων, δεν θα μπορούσε να απαλλάξει τον άνθρωπο από τη μάστιγα αυτής της ασθένειας; Αλλά να δούμε ότι, η ζωή μας είναι μακριά από τη χάρη και την ευλογία του Θεού, η ζωή μας η οποία δεν έχει κοινωνία και μέθεξη στα μυστήρια της πίστεώς μας, η ζωή μας η οποία δεν είναι και δεν εμπνέεται από το λόγο του Θεού, τον άρτο της ζωής, δεν μπορεί να είναι εκείνη η οποία μας δίνει τη δυνατότητα να έχουμε και να αναπτύσσουμε μία ουσιαστική και αληθινή σχέση με τον Θεό. Δεν μπορεί η ζωή μακριά από την χάρη του Κυρίου μας να είναι εκείνη η οποία μας ανοίγει προοπτικές, εκείνη η οποία μας αποκαλύπτει την δόξα του Θεού, αλλά συγχρόνως διδασκόμαστε από αυτό και τη δόξα τη δική μας.

Η πίστη μας και η παρουσία του Χριστού μέσα στη ζωή μας, με τα έργα μας και με τη γενική συμπεριφορά μας, μας μεταποιούν, μας μεταμορφώνουν, μας μετακινούν από έναν άνθρωπο της καθημερινότητας και τη ζωή μας την βιολογική, την κάνει ζωή θεανθρώπινη και αυτός είναι ο στόχος μας, όχι απλώς να είμαστε θεατές των μυστηρίων αυτά τα οποία τελούνται στην εκκλησία, όχι απλώς να είμαστε ακροατές του λόγου του Θεού, όχι απλώς να είμαστε κατά στιγμή ενθουσιασμένοι και παρορμητικοί και να παίρνουμε μεγάλες αποφάσεις για να καταλήξουμε πάλι στη συνηθισμένη ζωή, τη ζωή η οποία είναι αιχμαλωτισμένη, όπως ήταν η ζωή αυτού του ασθενούς του δαιμονιζομένου νέου, μια ζωή η οποία τον έβγαζε από την κοινωνία με τους ανθρώπους, μία ζωή που τον έκανε να μην μπορεί να έχει την αίσθηση της αυτοσυνειδησίας, μία ζωή η οποία ήταν μία τραγωδία”.

Προ της απολύσεως τελέστηκε Αρχιερατικό Μνημόσυνο για τα θύματα της γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού.

Αμέσως μετά τη Θεία Λειτουργία ακολούθησε στον ισόγειο χώρο του Ιερού Ναού το «Ενοριακό Αρχονταρίκι» όπου προβλήθηκε ντοκιμαντέρ με θέμα: “Η ιστορική Ιερά Μονή Παναγίας Σουμελά στην Τραπεζούντα της Καππαδοκίας”.

